

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 190/2023
08.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 233/22 од 03.10.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 911/2022 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 233/22 од 03.10.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 911/2022 од 22.12.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 233/22 од 03.10.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ за које кривично дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, с тим да се иста неће извршити уколико окривљени у временском периоду од три године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 150.000,00 динара.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности – одузимање предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 911/2022 од 22.12.2022. године усвојена је жалба ОЈТ у Прокупљу и преиначена у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Прокупљу К 233/22 од 03.10.2022. године, којом је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, тако што је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју је дужан да издржи у просторијама у којима станује, без електронског надзора, док је новчана казна у износу од 150.000,00 динара прихваћена као правилна, а жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владета Станковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да се пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац окривљеног издваја записник о претресању стана и других просторија ПУ Прокупље бр СП 265/20 од 18.09.2022. године, из разлога што претрес није обављен у складу са одредбама члана 155-157 ЗКП. Самим тим, према ставу браниоца, незаконит доказ је и потврда о привремено одузетим предметима ПУ Прокупље КОП 98/20 од 18.09.2020. године обзиром да је настала на основу незаконито предузетог претреса.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Основног суда у Прокупљу дана 16.09.2020. године донео наредбу С.П.Су-VIII-45/216/20 којом је одређено претресање стана – породичне куће и других просторија у селу ..., Општина Прокупље чији је држалац осумњичени АА. Из записника о претресању стана и других

просторија ПУ Прокупље бр СП 265/20 од 18.09.2022. године произилази да је претресање стана – осталих просторија наредио судија за претходни поступак Основног суда у Прокупљу наредбом број С.П.Су-VIII-45/216/20 од 16.09.2020. године, која је предата пре почетка претресања АА. Претресању су присуствовала два пунолетна грађанина, започето је 18.09.2020. године у 09,10 часова у стану - осталим просторијама (породична кућа) АА, у месту ..., Општина Прокупље а завршено је у 10,40 часова. Записник о претресању стана и других просторија ПУ Прокупље бр СП 265/20 од 18.09.2022. године потписан је од стране држаоца стана – АА, овлашћеног службеног лица, два присутна грађанина као сведока претреса и записничара.

Како је, дакле, наведени записник сачињен у свему у складу са одредбама члана 155. – 157. ЗКП, самим тим је и потврда о привремено одузетим предметима ПУ Прокупље КОП 98/20 од 18.09.2020. године законит доказ, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да се у радњама окривљеног не стичу елементи кривичног дела за које је осуђен обзиром да нема противправности.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, док је ставом два прописан тежи облик кривичног дела који постоји ако је предмет дела из става 1. овог члана ватрено оружје, муниција, експлозивне материје, минско-експлозивна средства или средства на бази експлозивних материја или гасно оружје чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени АА у време, на месту и на начин ближе описаном у изреци пресуде, у стању урачунљивости и са умишљајем, неовлашћено држао минско експлозивна средства чије држање грађанима није дозвољено, као и муницију и експлозивне материје, ... , држао функционално исправна минско – експлозивна средства, које припадају категорији А, сходно одредби члана 4. став 1. тачка 1) Закона о оружју и муницију, која не могу држати физичка лица, а што је противно одредби члана 5. Закона о оружју и муницији којом је прописано да оружје из категорије „А“ не могу држати физичка лица, правна лица и предузетници, осим у случајевима предвиђених Законом, као и функционално исправну муницију..., која муниција је намењена за оружје из категорије „Б“ сходно одредби члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији, за коју није поседовао важећу исправу о оружју, а што је противно одредби члана 20. став 1. Закона о оружју и муницији, којом је прописано да се муниција за оружје из категорије „Б“ може набављати на основу издате исправе о оружју, као и експлозивне материје ..., а

што је супротно одредби члана 21. став 1. Закона о оружју и муницији, којом је прописано да чланови стрељачких и ловачких организација који имају регистровано оружје из категорије „Б“ и који су обучени за руковање експлозивним материјама могу на основу решења надлежног органа којим им је одобрено справљање муниције за сопствене потребе и потребе њихових стрељачких и ловачких организација, справљати муницију у складу са прописима који регулишу набавку, употребу, промет и смештај експлозивних материја, при чему је био свестан протиправности и забрањености дела и хтео је његово извршење.

Из овако описаних и утврђених радњи окривљеног АА, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим, па су самим тим супротни наводи браниоца окривљеног од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да из изјава сведока ББ и ВВ произилази да нису присуствовали самом претресу, већ их је полиција позвала да уђу у кућу да виде шта је пронађено, те да тужилаштво није пружио ни један доказ да окривљени нема издату исправу о оружју прописану законом, као ни да ли је члан стрељачких и ловачких организација, да нема решење надлежног органа којим би добио одобрење за справљање муниције за сопствене потребе и потребе стрељачких и ловачких организација, па је јасно да нема доказа да је поступио супротно законским одредбама, који наводи представљају оспоравање чињеничног стана утврђеног у правноснажним пресудама.

Такође се у поднетом захтеву наводи да окривљени није поступио супротно члану 5. Закона о оружју и муницији, како је то наведено у изреци правноснажне пресуде, а који прописује дозвољеност и забрану набављања и држања оружја, јер код окривљеног није пронађено оружје, већ муниција, а за шта је и осуђен, на који начин се указује да је изрека пресуде неразумљива а самим тим на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева бранилац не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то

је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић